

Slzy dojetí a slova díky. Tereзка si převzala darované peníze

Pokračování ze strany 1

Byl to nápad Jakuba Bažanta uspořádat v rámci této akce dražbu dresu z filmu Zlatý podraz s podpisem hlavního hrdiny, herce Zdeňka Piškuly. Jakub Bažant je podepsán pod scénářem tohoto filmu. Dražba proběhla ve prospěch Terežky Kodýdkové, malé slečny, která má jen polovinu srdce a ve svých necelých jedenácti letech prodělala už téměř dvacet operačních zákroků. Terežku Kodýdkovou

dobře znají i čtenáři Týdeníku Strakonicko, kteří pro ni neustále už pět let sbírají víčka z PET lahví. Tento sběr koordinuje redakce, ale sluší se říci, že impuls k takovému pomoci vzešel od strakonických hokejistů, krasobruslařů a florbalistů.

Dražba dresu proběhla. Nakonec ho po malé přestřelce vydražil sportovní redaktor Týdeníku Strakonicko Jan Petráš za 5500 korun.

Jakub Bažant ještě rozjel sbír-

ku přímo do kasičky a celkově se vybralo 12 505 korun ve prospěch Terežky. V rozhovoru těsně po akci Jakub Bažant uvedl, že to není konečná částka, protože místostarosta města Josef Štrébl na společenském setkání veřejně slíbil, že vedení radnice nezůstane stát stranou a najde možnost, jak částku navýšit. Bohužel do předání peněz rodině Kodýdkových se tak nestalo. Místostarosta den před oficiálním předáním telefo-

val, že se zatím nepodařilo navýšení projednat. A tak částku na konečných 15 505 korun nakonec dorovnal legendární basketbalový trenér Miroslav Vondříčka.

Předání proběhlo ve čtvrtek 28. února v redakci Týdeníku Strakonicko. Pro finanční dárek si přijela Terežka s maminkou a dědečkem. Paní Soňa měla slzy v očích, když Terežka peníze přebírala.

Pokračování na straně 6

Protože se poctiví sběrači víček neustále ptají, jak se Terežce daří a co je nového, přinášíme rozhovor se Soňou Kodýdkovou.

Jak dopadl zákrok v Motole? Říkala jste, že se kvůli této operaci sešlo poměrně silné lékařské konzilium.

Při kontrole bohužel bylo zjištěno, že došlo ke zhoršení. Naplánovaná operace se ovšem v ten den nekonala. Přišli za mnou lékaři, že se mnou potřebují mluvit. Řekli mi, že se operace uskuteční druhý den, protože u toho chtějí být kolegové z IKEMu. Chtěli si všechno detailně zaměřit kvůli případné transplantaci srdce. Dopředu mě upozornili, že když se řekne transplantace, neznamená to, že na to dojde, že se najde chyba, kterou opraví a pojede se dál. Nechtěli také riskovat, že něco v srdci opraví a tento zásah pak bude vadit případné transplantaci.

Vy jste si nejvíc obávala toho, v jakém stavu jsou Terežčiny plíce...

Řekli mi, že mají zkušenosti, že když se napojí celé srdce, plíce se zregenerují samy. Podle nich je nyní výhoda, že Terežka poporostla, takže když se přistoupilo k transplantaci, může dostat srdce dospělého člověka. Po operaci, která trvala o tři hodiny déle...

Prosím? Jak dlouho byla Terežka na sále?

Přes šest hodin. Pan primář mě pak informoval, že opravovali levou větev plicnice, která byla silně zúžená, ale to není hlavní důvod zhoršení stavu. A víc že mi řeknou po semináři.

A?

Bohužel, nemohou k transplantaci srdce přistoupit. Došlo k silnému prohloubení plicní hypertenze, tlaky v plicích jsou v tak špatném stavu... Zjistili, že má Terežka silnou pozitivní reakci na kyslík.

Jak můžu mít plíce pozitivní reakci na kyslík?

Vysvětlím – Terežka má půl-

ku srdíčka. Tím pádem má uměle dovytvořený druhý krevní oběh a do plic teče krev samospádem. Musí být ale dobrý tlak v plicích, aby tam krev samovolně tekla. U plic je problém, že plicní žíly se nedají roztahovat, protože praskají. Do toho lékaři nepůjdou. Výsledkem je, že nám nasadili kyslíkovou domácí terapii a že nám nasadí nový lék. Jenže tento lék je registrovaný pouze pro dospělé. Musí se žádat pojišťovna o schválení a o doplatek. Bohužel Terežka měla na tento lék těžkou alergickou reakci. Nový lék ale potřebuje, ten současný už nestačí.

Našla se jiná alternativa?

Po dalších jednáních lékaři nasadili Terežce jiný lék, který je ještě dražší než ten, na který měla alergickou reakci. V lékárně nám ho rozdělili, nemůže brát celý najednou. Jedno balení vydrží necelé dva měsíce. Pan doktor říkal, že už má ze zahraničí další čtyři preparáty, které by šly eventuálně nasadit a vyzkoušet.

Pojišťovna tyto léky hradí?

Pojišťovna by měla podle mě fungovat tak, že když je to potřeba, měl by se lék automaticky nasadit a ne čekat, až jestli někdo potvrdí ano či ne. To je to samé s kyslíkem, na něj čekáme doteď. Je to všechno o kulatých razítkách. Terežce už dělá problém i běžná procházka. Musíme odpočívat. Pan docent mi na rovinu řekl, že se výhledově bez kočáru neobejdeme. Ale my to dáme! Můžu něco říct?

Samozřejmě.

Chci všem moc poděkovat, všem, kteří přispěli jakoukoliv částkou, všem, kteří do redakce nosí poctivě víčka, všem, kteří přispívají libovolnými částkami na otevřený účet, který máme zřízen v Katovicích v lékárně U Anděla. Je to obrovská pomoc, neskutečná úleva, když z toho

Pro finanční dar od sportovců a hostů slavnostního vyhlášení nejlepších sportovců Strakonicka si přijela Terežka v doprovodu maminky Soni a dědečka. Peníze předali redaktorka Jarka Krejčová a sportovní redaktor Miloš Vrátný. Zatímco si je Terežka společně s námi přepočítávala, mamince Soně už tekly slzy po tváři. Ta pětikoruna je pro štěstí...

můžeme hradit běžné léky a papírky. Mockerát děkujeme. Víte, náš pan docent říká – važte si každého dobrého dne, který při-

jde, a užijte si ho naplno. My to tak děláme. Je to moc chytrý pán, ví, co říká.

-kre-

Terežka: do školy teď nesmím, ale kamarádi mě pořád pozdravují

Terežko, co to tvoje srdíčko?

V lednu jsem byla zase v Motole, museli mi přes tříslu něco zavést. Už se tam nechtěla být. Chtěla jsem domů.

Ty máš doma čtyřnohou kamarádku Belu, vid'?

Říkám jí Belišku. Dělá si, co chce, ale mám ji ráda.

Maminka říkala, že jste si vloni konečně po několika letech společně s tatínkem dopřáli pořádný prázdninový výlet. Jak sis ho užila?

Bylo to úžasný. Nejvíce se mi líbilo v zoo a v Babiččině údolí.

Věděla jsem, že se tam natáčela Babička a když jsem tam byla, bylo mi moc líto té Viktorky. Ten příběh mi vyprávěla maminka a já tohle teď čtu v knížce.

A co škola?

Teď jsem tam kvůli chřipkám dlouho nebyla. Nesmím nic chytit. Už mi škola moc chybí.

Ale kamarádi mě pořád pozdravují po mamce, která do školy chodí pro úkoly. To je fajn. Nejradši mám pracovní činnosti a výtvarku. Když to jde, chodím na kroužek kreativního tvoření u nás v Horažďovicích.